

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 06/62232 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Utrecht, van 4 oktober 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 29 juni 2005 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) een aanvraag van appellant om verlenging van de geldigheidsduur van een aan hem verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder gelijktijdige wijziging van de aan die vergunning verbonden beperking afgewezen.

Bij besluit van 22 november 2006 heeft de minister het daartegen door appellant gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 4 oktober 2007, verzonden op 8 oktober 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 2 november 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.A. Offers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. E.J.J.M. van Tielraden, ambtenaar van Staat.

w.g. Offers
Lid van de enkelvoudige kamer

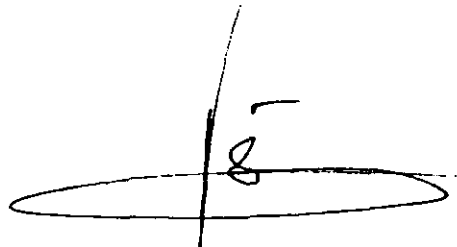
w.g. Van Tielraden
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 11 december 2007

156-550.

Verzonden: 11 december 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK DEN HAAG

Zittinghoudende te Utrecht
Sector bestuursrecht

zaaknummers: AWB 06/62232 BEPTDN (beroepszaak)
AWB 06/62233 BEPTDN (voorlopige voorziening)

uitspraak van de enkelvoudige kamer voor de behandeling van vreemdelingenzaken en de voorzieningenrechter d.d. 4 oktober 2007

inzake

, geboren op , van Jemenitische nationaliteit,
eiser/verzoeker,
gemachtigde: mr. G.J. Dijkman, advocaat te Utrecht,

tegen een besluit van

de **Staatssecretaris van Justitie**, de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
verweerder.

gemachtigde: mr. R.M. ter Hart, werkzaam bij de onder verweerder ressorterende
Immigratie- en Naturalisatiedienst te Den Haag.

Inleiding

1.1 Op 6 januari 2002 heeft eiser een aanvraag om een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Bij beslissing van 6 juni 2002 is deze aanvraag afgewezen en is eiser in het bezit gesteld van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd met als doel: "toegelaten als minderjarige vreemdeling", met ingang van 6 januari 2002, geldig tot 6 januari 2003, welke vergunning laatstelijk is verlengd tot 20 juli 2004.

1.2 Op 8 juni 2004, aangevuld op 14 maart 2005, heeft eiser een aanvraag om wijziging en verlenging van de verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking "alleenstaande minderjarige vreemdeling" in de beperking "voortgezet verblijf" ingediend.

1.3 Bij beslissing van 29 juni 2005 is deze aanvraag afgewezen, waartegen eiser bezwaar heeft ingediend. Bij beslissing van 22 november 2006 is het bezwaar gericht tegen de afwijzing van de aanvraag ongegrond verklaard. Eiser heeft tegen de beslissing van 22 november 2006 beroep bij deze rechtbank ingesteld.

1.4 Eiser heeft de rechtbank tevens verzocht bij wijze van voorlopige voorziening te bepalen dat uitzetting achterwege dient te blijven, totdat op het beroep is beslist.

1.5 De gedingen zijn behandeld ter zitting van 12 juli 2007, waar eiser in persoon is verschenen. Eiser en verweerder hebben ter zitting bij monde van hun gemachtigden hun standpunten toegelicht.

zaaknummers: AWB 06/62232 BEPTDN (beroepszaak)
AWB 06/62233 BEPTDN (voorlopige voorziening)

blad 2

Overwegingen

Ten aanzien van het beroep

2.1 In geschil is of eiser in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd met als doel: "voortgezet verblijf".

2.2 Verweerder heeft de bestreden beslissing, voor zover hier van belang en samengevat, doen steunen op de volgende overwegingen. Niet wordt betwist dat eiser niet voldoet aan de voorwaarden als genoemd in artikel 3.51, eerste lid onder c, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb). Eiser komt niet in aanmerking voor een vergunning op grond van artikel 3.52 van het Vb. De door eiser aangevoerde bijzondere omstandigheden zijn ook in het kader van artikel 4:84 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) geen aanleiding om af te wijken van de beleidsregels en eiser in het bezit te stellen van een vergunning tot voortgezet verblijf. Op grond van artikel 7:3, onder b, van de Awb is afgezien van het horen van eiser.

2.3 Eiser bestrijdt dit besluit en voert daartegen aan dat hij ten onrechte niet is gehoord op zijn bezwaarschrift. Nu de aanvraag en het bezwaarschrift voornamelijk zijn gebaseerd op hem persoonlijk aangaande omstandigheden zoals inburgering in Nederland, ligt het voor de hand om eiser persoonlijk te horen. Eiser is tevens van mening dat de bestreden beslissing niet zorgvuldig is genomen. De namen Jemen en Angola worden door elkaar gehaald, waaruit blijkt dat is teruggegrepen op eerdere beslissingen in soortgelijke zaken inzake Angola en de zaak niet is afgedaan op individuele kenmerken van eiser, maar op algemene stellingen van verweerder. Er is niet aantoonbaar getoetst aan banden van bestaan tussen eiser en Jemen. De stelling van verweerder dat artikel 4:84 Awb onvoldoende aanleiding geeft om van de beleidsregel af te wijken is onvoldoende gemotiveerd.

2.4 Ingevolge artikel 13 Vreemdelingenwet 2000 (Vw) wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning slechts ingewilligd, indien –voor zover hier van belang– internationale verplichtingen dan wel klemmende redenen van humanitaire aard daartoe nopen.

2.5 Ingevolge artikel 3.52 van het Vb kan in andere gevallen dan genoemd in de artikelen 3.50 en 3.51 van het Vb, de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Wet, onder een beperking verband houdend met voortgezet verblijf worden verleend aan de vreemdeling die rechtmatig verblijf als bedoeld in artikel 8, onder a tot en met e dan wel l, van de Wet heeft gehad en van wie het naar het oordeel van Onze Minister wegens bijzondere individuele omstandigheden niet gevergd kan worden dat hij Nederland verlaat.

De rechtbank overweegt als volgt.

2.6 Tussen partijen is niet in geschil is dat eiser op grond van artikel 3.51 Vb niet in aanmerking komt voor verlening van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking "voortgezet verblijf", omdat hij niet drie jaren in het bezit is geweest van een verblijfsvergunning onder de beperking "toegelaten als alleenstaande minderjarige vreemdeling".

2.7 In geschil is de omstandigheid of aan eiser op goede gronden een verblijfsvergunning op grond van artikel 3.52 Vb is onthouden.

2.8 Hoezeer ook onderkende dat eiser het onderhavige beleid als ontwrichtend voor zijn leven ervaart, de rechtbank is van oordeel dat verweerder zich in redelijkheid op het

zaaknummers: AWB 06/62232 BEPTDN (beroepszaak)
AWB 06/62233 BEPTDN (voorlopige voorziening)

blad 3

standpunt heeft kunnen stellen dat het enkele feit dat eiser hier te lande is geïntegreerd onvoldoende is om te worden aangemerkt als (een van de) bijzondere individuele omstandigheden op grond waarvan verblijf op grond van artikel 3.52 Vb dient te worden toegestaan, daarbij stellende dat uit hetgeen eiser heeft aangevoerd onvoldoende is gebleken dat hij de Jemenitische samenleving zozeer is ontwend en in Nederland dermate is geïntegreerd, dat van hem terugkeer naar Jemen niet kan worden gevergd, nu hij ruim vijftien jaar in Jemen heeft gewoond en niet kan worden gesteld dat de banden met Jemen zijn verbroken.

2.9 Ten aanzien van eisers standpunt dat de bestreden beslissing niet zorgvuldig is genomen nu de landen Jemen en Angola door elkaar zijn gebruikt, is de rechtbank van oordeel dat van verweerders zijde sprake is van grove onzorgvuldigheid. Gelet op hetgeen hiervoor is overwogen, kan deze betreuwenswaardige verschrijving echter niet leiden tot vernietiging van het bestreden besluit nu uit dit besluit blijkt dat verweerder heeft getoetst aan de situatie in Jemen.

2.10 Ook ten aanzien van eisers standpunt dat verweerder onvoldoende gemotiveerd heeft weerlegd waarom artikel 4:84 Awb onvoldoende aanleiding geeft om van de beleidsregel af te wijken, is de rechtbank van oordeel dat verweerder in redelijkheid heeft kunnen overwegen dat er geen sprake is van omstandigheden die aanleiding waren voor verweerder om af te wijken van het beleid zoals neergelegd in C2/7.2.2 Vc.

2.11 Eiser stelt zich op het standpunt dat verweerder ten onrechte heeft nagelaten hem te doen horen alvorens op het bezwaar te beslissen.

2.12 Zoals is overwogen in de uitspraak van 13 juni 2003 van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (JV 2003, 335) vormt het horen een essentieel onderdeel van de bezwaarschriftenprocedure. Met toepassing van artikel 7:3 Awb kan dan van het horen ook slechts worden afgezien indien er, naar objectieve maatstaven bezien, op voorhand geen twijfel over mogelijk is dat de bezwaren niet kunnen leiden tot een ander besluit.

2.13 De rechtbank is met verweerder van oordeel dat in het onderhavige geval sprake is van een kennelijk ongegrond bezwaarschrift. Daartoe is van belang dat eiser in zijn bezwaarschrift geen andere gezichtspunten naar voren heeft gebracht dan die waarop door verweerder in het bestreden besluit gemotiveerd is ingegaan. Gelet hierop is aan voornoemde maatstaf voldaan.

2.14 Op grond van het vorenstaande is de rechtbank van oordeel dat verweerder terecht heeft besloten dat eiser ingevolge genoemde regelgeving niet in aanmerking komt voor de gevraagde verblijfsvergunning.

2.15 Aangezien ook overigens geen aanleiding bestaat om te oordelen dat het bestreden besluit niet in stand kan blijven, wordt het beroep ongegrond verklaard.

Ten aanzien van de voorlopige voorziening

2.16 Gegeven de beslissing in de hoofdzaak is er geen grond meer voor het treffen van de verzochte voorlopige voorziening, zodat het verzoek zal worden afgewezen.

zaaknummers: AWB 06/62232 BEPTDN (beroepszaak)
AWB 06/62233 BEPTDN (voorlopige voorziening)

blad 4

Ten aanzien van het beroep en de voorlopige voorziening

2.17 Van omstandigheden op grond waarvan een van de partijen zou moeten worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte proceskosten, is niet gebleken.

Beslissing

De rechtbank:

Ten aanzien van de hoofdzaak:

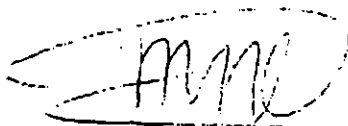
verklaart het beroep ongegrond.

De voorzieningenrechter:

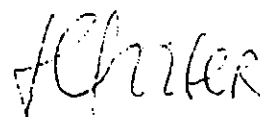
Ten aanzien van de gevraagde voorlopige voorziening:

wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. H. Gorter, lid van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken, tevens voorzieningenrechter, en uitgesproken in het openbaar op 4 oktober 2007, in tegenwoordigheid van mr. M.M. van Luijk-Salomons als griffier.

de griffier

de rechter

afschrift verzonden op: 08 OKT 2007

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", Postbus 16113, 2500 BC Den Haag. Het beroepschrift dient één of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 Algemene wet bestuursrecht is niet van toepassing.

Tegen deze uitspraak staat, voorzover die betreft het verzoek om een voorlopige voorziening, ingevolge artikel 37, tweede lid, aanhef en onder d, Wet op de Raad van State geen hoger beroep open.

Voor kopie conform
De Griffier

PIETERS
ADVOCATEN

RAAD VAN STATE	
6537	INGEKOMEN
B - 2 NOV 2007	
ZAAKNR. 206707662	
AAN: V3	
BEHANDELD: DD:	PAR:

mr. G.J. Dijkman
Mw. mr. J.A. Fieters
mr. A.P. van Stralen
Mw. mr. L.M. Straver

Raad van State
Postbus 20019
2500 EA 's-Gravenhage

tevens per fax: 070 365 1380

Betreft :
Uw kenmerk : Nieuwe zaak
Ons kenmerk : 05126LS

Utrecht, 2 november 2007

Hoger beroep Vreemdelingenzaken (griffiekosten afboeken van mijn rekening-courant)

hierna te noemen appellant, geboren op , wonende te
domicilie kiezende te Utrecht aan de Kruisstraat 307 (Postbus 13017,
3507 LA) ten kantore van de advocaat mr. G.J. Dijkman, die hierbij verklaart te dezer zake
bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd door appellant tot het instellen van dit hoger beroep en
als zodanig in deze procedure zal optreden.

Appellant stelt hierbij hoger beroep in tegen de beslissing van de rechtbank 's Gravenhage,
zittingsplaats Utrecht d.d. 4 oktober 2007, waarbij zijn beroep tegen de beslissing d.d. 22
november 2006 betreffende de ongegrondverklaring van het bezwaarschrift tegen de
afwijzende beslissing met betrekking tot de aanvraag om een verblijfsvergunning regulier
voor bepaalde tijd met als doel voortgezet verblijf. Deze uitspraak is op 8 oktober 2007 aan
de gemachtigde van appellant verstuurd.

Appellant kan zich niet met de bestreden beschikking verenigen op grond van het
navolgende:

Grief

*Ten onrechte verbindt de rechtbank aan het oordeel dat er in de besluitvorming sprake is
geweest van grove onzorgvuldigheid geen gevolg in de zin van gegrondverklaring van het
beroepschrift en vernietiging van de bestreden beschikking.*

In beroep heeft appellant aangevoerd dat de bestreden beschikking onzorgvuldig tot stand
is gekomen omdat de landen Jemen en Angola door elkaar worden gehaald. Appellant leidt
hieruit af dat verweerder een format van een beslissing met betrekking tot Angolezen heeft
gebruikt om de bestreden beschikking uit te werken. Hierdoor wekt verweerder de schijn
dat de zaak niet op individuele merites is beoordeeld maar als een soortzaak, namelijk van
voortgezet verblijf na een amv-status, is beoordeeld. Dit is in strijd met de wet omdat de
wet zorgvuldigheid en individuele beoordeling voorschrijft.

Postbus 13017, 3507 LA Utrecht

Kruisstraat 307, 3581 GK Utrecht

Telefoon 030-2716655, Fax 030-2716672

E-mail: info@pietersadvocaten.nl, www.pietersadvocaten.nl

De rechtbank volgt deze redenering en oordeelt dat er sprake is van grove onzorgvuldigheid.

Vervolgens overweegt de rechtbank dat deze grove onzorgvuldigheid niet kan leiden tot vernietiging van de bestreden beschikking. Dit is innerlijk tegenstrijdig met de eerdere conclusie dat sprake is van grove onzorgvuldigheid. Appellant is van mening dat met name de adjectief grove aangeeft dat er sprake is van een ernstige schending van een wettelijk vastgelegd beginsel. Als de wet in de besluitvormingsfase op grove wijze is geschonden kan een besluit niet in stand blijven.

Appellant blijft van mening dat de grove onzorgvuldigheid moet leiden tot de conclusie dat zijn bezwaarschrift opnieuw moet worden behandeld om elke schijn van onzorgvuldige behandeling tegen te gaan.

Redenen waarom:

Appellant zich thans wendt tot Uw College met het eerbiedig verzoek om het hoger beroep gegrond te verklaren en de uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Utrecht d.d. 4 oktober 2007 te vernietigen, en verweerder te veroordelen in de kosten van deze procedure.

't Welk doende enz.

Gemachtigde